

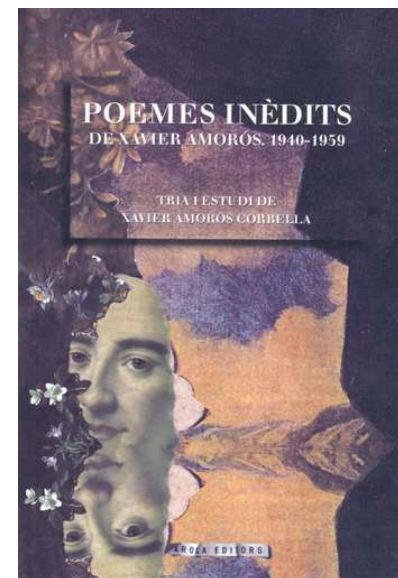
Suggereixo l'exercici de fer una tria de dos poemes cadascú, i aquell dia els recitarem. No passa res si repetim, senyal que agraden.

Jo trio, aquesta sublim declaració d'amor, el poema de la pàgina 99 "Sé"

Sé com somrius, com sents;
sé el que has de dir-me
després de casa cosa.
Et sé. T'he vist tantes vegades!
I encara més vegades, / que en guardar-te
Jugo a multiplicar la imatge teva.
Has perdut el secret. No et queda
ni el més subtil rastre d'enigma
Misèrrim l'amor nostre?
No has d'inquietar-te. Com un aquàrium
de parets transparents
que es confonen amb l'aire,
Així tenim tu i jo
el nostre món claríssim.
Servant alegrement en la pupil·la
la imatge l'un de l'altre,
enduts pel mateix ritme,
hem destruït el temps,
hem oblidat els límits.

any 1958

Club de lectura

Poemes inèdits de X. Amorós 1940-1959

Club de lectura de
poesia

Dilluns 22 de desembre
A 2/4 de 7 de la tarda

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

XAVIER AMORÓS

Podríem parlar de Xavier Amorós hores, però en aquesta ocasió vull centrar-me en la tria i estudi que va fer el seu fill, dels poemes desestimats per Amorós, aplegats en el llibre “**Poemes inèdits de X. Amorós 1940-1959**” .

Com ell, el X. Amorós mateix explica, era un gran lector i ja llegia els poemes aparentment més lleugers de **Verdaguer**, amb 8 anys. Remuntant-se al novembre del 1938 amb 15 anys, també ens explica que l'hospital de Reus a causa dels bombardejos va ser traslladat al ampli convent de Sant Rafael de La Selva del Camp, llavors el director era el doctor Domènec molt amic de la família, especialment els dos fills de la seva edat. Va ser convidat dues setmanes especialment per alleujar el problema alimentari de casa, ja que ell era la boca més voraç de la família. A casa, aquesta anada, no li van fer de franc, el pare va organitzar entre els veïns més pròxims uns Pastorets infantils i li va encomanar d'escriure, el text escenificat amb un tema apropiat i amb vers d'uns 20 minuts de durada si volia marxar. versificat, d'una llargària d'uns 20 minuts, si volia marxar.

A mi m'ha dit un pastor /que hi ha anat a portar un bé / que ha nascut un infantó / d'ulls blaus com el cel seré.

Al morir el seu pare, va haver de deixar els estudis, 1940, just amb 18 anys, per incorporar-se al negoci familiar, allí no li van facilitar en absolut la tasca, senzillament era una nosa a suportar com a part accionista. Aviat compartí tertúlies veïnes i va començar a produir, influenciat pels noucentistes **Carner i Sagarra** i al 1946, reprèn la seva producció en estret contacte amb els noucentistes locals, al capdavant d'ells **Joaquim Santasusagna**. Fins que després d'un llarg aprenentatge, s'insereix ja dintre el corrent poètic que **Joaquim Molas i J.M.Castellet** van definir com a realisme històric. Però dels 17 als 40 anys, va escriure poemes que enviava a premis d'abast modest i en guanyà uns quants, fins a cercar la seva veu.

La seva poesia dona un gir molt important, en l'etapa que va de 1957-59, amb la descoberta dels poetes italians que el van influenciar profundament: **Quasimodo i Ungaretti**, al mateix temps que **Pe-**

dro Salinas, Garcia Lorca i Espriu amb “Cementiri de Sinera” que eren autors encara simbolista, però que no utilitzaven un llenguatge artificios. Amorós es va decantar pel realisme amb ja quaranta anys i la seva conversió, no hauria estat possible sense la descoberta de **Bertold Brecht o Maiacovski**, aquesta, va ser tan profunda que va desestimar, tot el fet fins aleshores.

I és que Xavier Amorós ha sabut construir en el seu univers poètic, un reflex de la realitat mateixa, esdevenint un autor del seu temps, prevalent la seva experiència vital a la intel·lectual, amb una veu profundament humanista.

